

[Stinus]

styreform, og et forsøg på noget sådant ville i hvert fald helt og aldeles fjerne den folkelige baggrund for u-landssamarbejdet, som er af afgørende betydning. Men altså: en løbende vurdering under hensyntagen til målsætningen.

En forøgelse af bistanden i forhold til bruttonationalproduktet går vi ind for. Vi ønsker en forøgelse af den årlige stignings-takt, således at det foreslåede mål nås. Også med hensyn til fordelingen mellem multilateral og bilateral bistand er vi enige med forslagsstillerne. Vi er i særdeleshed enige, hvis forslagsstillerne regner bistanden gennem EF til den bilaterale bistand. Der er i virkeligheden her tale om bilateral bistand, blot med den forskel, at det er EF, der optræder som giver, i stedet for et enkelt land. EF kan ikke betragtes som en international organisation i denne sammenhæng.

Vi føler os i øvrigt ikke overbevist om, at den multilaterale bistand nødvendigvis helt overvejende skal ydes gennem UNDP. Vi vil her foretrække en mere smidig formidling, nemlig gennem FN-systemet.

Både når det drejer sig om ren gavebistand i stedet for lånebistand og om afbinding af bistanden, så den ikke længere er bundet til indkøb af varer og ydelser i Danmark, siger vi principielt ja, selv om vi forudser visse vanskeligheder. Når det drejer sig om fødevarerhjælp, er vi 100 pct. enige med forslagsstillerne. Formålet er ikke at skabe øgede afsætningsmuligheder for overskudsprodukter fra dansk landbrug. Det afgørende er, at fødevarerbistand er en dårlig form for bistand, som skaber afhængighed af fødevarer tilførsler udefra. Tværtimod bør vi hjælpe u-landene med at udvikle deres eget landbrug.

Der vil fortsat være brug for fødevarerhjælp i katastrofesituationer, og hvad det angår, bør vi sammen tage fat på problemet med EFs overskudslagre – også her i landet – som ikke umiddelbart kan anvendes, når katastrofesituationer opstår. Disse overskudslagre, som landmændene har fået deres betaling for, skal selv i den værste katastrofesituation købes af EF, hvortil ofte kommer store transportudgifter. EFs overskudslagre bør med øjeblikkeligt varsel kunne anvendes i katastrofesituationer. Det skal ikke kunne afvises af landbrugsministre eller andre med

en masse søforklaringer om, hvad disse lagre koster, etc.

Det radikale venstre går også ind for bistand til befrielsesbevægelser, men vi tror ikke, det vil være nogen god idé, hvis vi skal til at diskutere, om disse befrielsesbevægelser kæmper mod imperialistiske undertrykkere, f.eks. i Afghanistan.

Med hensyn til spørgsmålet om evaluering, forskning og oplysning er vi helt på linje med forslagsstillerne. Disse tre elementer bør styrkes meget. Der er allerede tale om flere penge til oplysningsarbejdet, men vi er enige med forslagsstillerne i, at evaluering, forskning og oplysning, som til syvende og sidst danner forudsætningen for bistands-samarbejdet i det hele taget, ikke er blevet tilgodeset i tilstrækkelig grad hidtil.

Med hensyn til forslagspunkt 15 er vi helt uenige med forslagsstillerne, idet vi finder, at det internationale udviklingssamarbejde fortsat skal være en del af Danmarks udenrigspolitik og derfor bør ligge i udenrigsministeriet.

Arentoft (FP):

I modsætning til, hvad tilfældet var med det foregående forslag, afviser vi dette forslag, der er stillet op i 15 punkter.

Jeg kunne godt bruge en masse tid på at forklare, hvorfor vi afviser samtlige 15 punkter. Skulle jeg endelig nævne et enkelt ganske kort, skulle det være punkt 11 om, at bistandsmodtagere suverænt skal kunne disponere over den modtagne hjælp. Jeg sagde ved den foregående sag, at i mange af u-landene har man ikke den fornødne administration, og at det er derfor, det går så galt. Hvis de selv skulle administrere det, ville det først gå rigtig galt.

Maisted (FD):

Jeg kan ikke støtte det foreliggende forslag. Hvis man vil fortsætte med at tvangsindlægge den danske befolkning til statslig u-landsbistand, så bør det efter min opfattelse udelukkende ske ved, at man sælger danskproducerede varer til u-lande.

Kofod-Svendsen (KrF):

Sidste år havde vi jo den store, principielle u-landsdebat, som resulterede i et bredt flertal, og det er inden for den flertalskonstellation